ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

แนวทางพัฒนาการ บริหารงานกิจการนักเรียน ของ โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดเชียงใหม่

สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

สงกคมูส

ชื่อผู้เขียน

นายนพคล นพคุณ

์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.สุกานคา ตปนียางกูร ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ คร.ชูชีพ พุทธประเสริฐ กรรมการ อาจารย์ คร.สุวรรณ หมื่นตาบุตร กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน แผนกมัธยมศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรใน ประเทศไทย ของ 3 ฝ่าย ได้แก่ งานปกครองนักเรียน งานระดับชั้น และงานแนะแนว กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูแผนกมัธยมศึกษาของโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์ วิทยาลัย จำนวน 110 คน โรงเรียนคาราวิทยาลัย จำนวน 84 คน และโรงเรียนรังษีวิทยา จำนวน 45 คน รวม 239 คน ได้รับคืน 212 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.70 เครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่าและแบบปลายเปิด ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจำนวน 1 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และบรรยายสรุป

ผลการศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนแผนกมัธยมศึกษาของโรงเรียน เอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย สรุปได้ดังนี้ งานระดับชั้นควรมีการร่วมมือระหว่างระดับชั้นกับฝ่ายปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรม นักเรียน ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกันในคณะครู ควรเปิดโอกาสให้นักเรียน และครูร่วมกันร่างนโยบาย เป้าหมาย แนวทางการคำเนินการจัดกิจกรรมตามความถนัด และควรมี การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะ และนำผลการประเมินปรับปรุงการคำเนินงานตามแผนงานที่ วางไว้

งานแนะแนว ควรวางนโยบายด้านแนะแนวของแผนกให้สอดคล้องและมีความชัดเจน ต่อการปฏิบัติงาน ควรมีการพัฒนาครูแนะแนวให้มีความรู้การแนะแนวคี่ยิ่งขึ้น จัดกรูแนะแนว ให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ควรจัดสภาพห้องแนะแนวให้มีบรรยากาศเอื้อต่อการบริการ แนะแนว ควรมีครูแนะแนวสำหรับให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตแก่นักเรียน โดยเฉพาะควรส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกันในคณะครู และควรมีการประเมินการคำเนินงานและนำผล มาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

Independent Study Title

Guidelines for Student Affairs Administration Development of

Chiang Mai Province Private Schools Attached to the Church

of Christ in Thailand

Author

Mr. Noppadone Noppakhun

M.Ed.

Educational Administration

Examining Committee

Asst. Prof. Dr. Suganda Tapaneeyangkul

Chairman

Assoc. Prof. Dr.Choocheep Puthaprasert

Member

Lect. Dr. Suwan Muentabutra

Member

Abstract

The purpose of this study was to obtain guidelines for student affairs administration development of Chiang Mai Province Private Schools attached to the Church of Christ in Thailand focusing three areas: student disciplinary affairs, class level affair and guidance.

The population under the study was 110 secondary teachers of the Prince Royal's College, 84 Darawittayalai teachers and 45 Rungseewittaya teachers which totaling 239 teachers. 212 questionaires were returned which was 88.70%. The questionaire used for this study comprising multiple choices, rating scale and open ended. The collected data were analyzed through percentage, means, standard deviation and summarized description.

The findings of the study summarized as guidelines for student affairs administration development of Chiang Mai Province Private Schools attached to the Church of Christ in Thailand were as follow:

Student disciplinary affairs: There should be student handbook, clear structure line and personnel in charge of disciplinary affair. Cooperation among teachers should be enhanced. The application of discipline should be evaluated and appropriately practiced.

Class level affairs: There should be cooperation between level teachers and discipline teachers to correct students' behavior. Whereupon cooperation among teachers should be promoted. Teachers and students should set policy goals and guidelines for activities they prone to The practice should be evaluated periodically and the result of the evaluation should be used to improve the practice of the affair as planned.

Guidance: clear guidance policy should be set. Guidance teachers should be encouraged to acquire knowledge. The number of guidance teachers should be appropriate with the number of students. Guidance room should be arranged to promote the service. Guidance teachers should be recruited to give life problem service for students. Cooperation among teachers should be done. The practice of service should be evaluated and the result of the evaluation should be used to continuously improve the practice of service.